

Політична освіта в Україні

ПОЛІТИЧНА ЛЕКСИКА

сучасного українського
політика і громадянина

енциклопедичний словник-довідник

Видавництво «Магнолія 2006»

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73
П 20

Відтворення цієї книги або будь-якої її частини заборонено без письмової згоди видавництва.

Рекомендовано

до друку Науково-методичною радою Інституту гуманітарних та соціальних наук Національного університету «Львівська політехніка» (протокол № 9 від 27.05.2017 р.)

Рецензенти:

Борділовська О.А. – доктор політичних наук, доцент кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики Інституту міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка;

Луцишин Г. І. – доктор політичних наук, доцент, завідувач кафедри політології та міжнародних відносин Національного університету «Львівська політехніка»;

Науmkіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук ДВНЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К.Д. Ушинського».

Політична лексика сучасного українського політика і громадянина
П 20 : енциклопедичний словник-довідник / Укладач В.М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климаської, Я.Б. Турчин, Н.М.Хоми [Колектив авторів: І.В. Алексєєнко, О. І. Романюк, М.В. Школяр та ін.]. – Львів : «Магнолія 2006», 2017. – 438 с.

ISBN 978-617-574-112-2

Даний словник-довідник з політології містить понад 500 термінів, які є найчастіше вживаними в лексичі сучасного політика і громадянина України, відзеркалює новітні явища і процеси практичної політики, значно розширює термінологічний апарат політології, спонукає вчених-політологів до його адекватного визначення.

Для бакалаврів, магістрів, аспірантів, науковців та викладачів ВНЗ, політичних діячів, а також для усіх, хто цікавиться політикою та політичною наукою.

ISBN 978-617-574-112-2

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73

© Авторський колектив, 2017
© Укладач В.М. Піча, 2017
© Наук. ред. Л.Д. Климаської,
Я.Б. Турчин, Н.М. Хоми, 2017
© «Магнолія 2006», 2017

Корнієнко В. Автаркія політична [Текст] / В. Корнієнко // Політична лексика сучасного українського політика і громадянина: енциклопедичний словник-довідник / Укладач В. М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климаської, Я. Б. Турчин, Н. М. Хоми [Колектив авторів: І. В. Алексєєнко, О. І. Романюк, М. В. Школяр та інші].— Львів : «Магнолія 2006», 2017.— С. 7.

Автаркія політична (грец. — самозабезпечення) — сукупність заходів і засобів, які використовуються держ. та політико-недерж. суб'єктами, що спрямовані на відокремлення політ, ін-тів з метою створення замкнутої політ, системи, окремих її орган, структур, їх видів, добровільна чи вимушена ізоляція від світу. Поняття самодостатності країни можна спостерігати на прикладі Греції, військової демокр. Спарти, торгових Афіні і імператорського

Риму. В той же час **А.п.** було надано статус екон. категорії, яку виробили елліни. У Платона і Аристотеля, а потім й у стоїків принцип **А.п.** означав не стільки ідеал госп. незалежності давньогрецького полісу, скільки моральний ідеал духовної самодостатності мудреця й, ширше, — людини взагалі. Тому «автаркій» насправді може існувати дуже багато, і примат лише її екон. виміру не пояснює всю складність феномена. У ряді держав дотримувалися **А.п.** з ідеолог, мотивів. Приклад **А.п.** — політика фашистських режимів у Німеччині та Італії, де в процесі підготовки до війни ставилося завдання досягти самозабезпечення стратегічними ресурсами. Шлях США також багато в чому почався саме з автаркічних тенденцій - спочатку відокремленням від Англії, а потім — формуванням ізоляціоністської доктрини Монро (1823 р.). У суч. світі більш-менш послідовними системами **А.п.** залишилися лише Північна Корея з її ідеолог, самодостатністю «чучхе» і Куба. Все зростаюча ескалація напруженості підштовхує до **А.п.** Іран.